

بسم الله

شماره: ۳۳۷/۳۴۶۶۴

تاریخ: ۱۳۹۸/۰۴/۳۰

پیوست:

حضرت آیت الله احمد جنتی

دبیر محترم شورای نگهبان

در اجرای اصل نود و چهارم (۹۴) قانون اساسی جمهوری اسلامی

ایران لایحه الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به کنوانسیون مشترک ایمنی مدیریت

سوخت مصرف شده و ایمنی مدیریت پسماند پرتوزا که به مجلس شورای اسلامی

تقدیم گردیده بود و در جلسه علنی روز دوشنبه مورخ ۱۳۹۸/۴/۲۴ مجلس با

اصلاحاتی به تصویب رسیده است، به پیوست ارسال می گردد.

علی لاریجانی

دبیرخانه شورای نگهبان

شماره ثبت:	۹۸/۱۵/۱۱۴۴
تاریخ ثبت:	۹۸/۴/۳۰
ساعت ورود:	کد پرونده:

لایحه الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به کنوانسیون مشترک ایمنی مدیریت سوخت مصرف شده و ایمنی مدیریت پسماند پرتوزا

ماده واحده- به دولت جمهوری اسلامی ایران اجازه داده می شود به کنوانسیون مشترک ایمنی مدیریت سوخت مصرف شده و ایمنی مدیریت پسماند پرتوزا مشتمل بر یک مقدمه و چهل و چهار ماده به شرح پیوست با لحاظ برداشتها و شرایط زیر ملحق گردد و اسناد مربوط را تسلیم نماید:

۱- از نظر دولت جمهوری اسلامی ایران:

الف- همکاری بین المللی مقرر در بند (۱) ماده (۱) کنوانسیون، شامل همکاری برای تسهیل خرید و انتقال تجهیزات، مواد، دانش، فناوری و آموزش مربوط به ایمنی مدیریت سوخت مصرف شده و ایمنی مدیریت پسماند پرتوزا نیز خواهد شد.

ب- مفاد ماده (۲۷) کنوانسیون، به هیچ وجه متضمن یا وضع کننده هیچ گونه تعهدی نمی باشد که دولت جمهوری اسلامی ایران از طریق تصویب یا الحاق به کنوانسیون های بین المللی مربوط یا به گونه دیگری به موجب حقوق بین الملل به صورت صریح نپذیرفته است.

۲- دولت جمهوری اسلامی ایران خود را ملزم به سازوکارهای داوری از جمله قواعد و رویه های داوری حاکم مربوط در آژانس بین المللی انرژی اتمی برای حل و فصل اختلافها (موضوع ماده ۳۸ کنوانسیون) نمی داند. رعایت اصل یکصدوسی و نهم (۱۳۹) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران در ارجاع به داوری الزامی است.

۳- در اجرای این کنوانسیون، رعایت اصول هفتاد و هفتم (۷۷)، یکصد و بیست و پنجم (۱۲۵) و یکصد و سی و نهم (۱۳۹) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران الزامی است.

بسم الله الرحمن الرحيم

کنوانسیون مشترک ایمنی مدیریت سوخت مصرف شده و

ایمنی مدیریت پسماند پرتوزا

مقدمه

طرفهای متعاقد؛

- (۱) با تصدیق اینکه بهره‌برداری از رآکتورهای هسته‌ای، سوخت مصرف شده و پسماند پرتوزا تولید می‌نماید و اینکه سایر کاربردهای فناوری هسته‌ای نیز پسماند پرتوزا تولید می‌کند؛
- (۲) با تصدیق اینکه اهداف ایمنی یکسانی در مورد مدیریت سوخت مصرف شده و پسماند پرتوزا اعمال می‌گردد؛
- (۳) با تأیید مجدد اهمیت اطمینان جامعه بین‌المللی از اینکه روشهای مناسبی برای ایمنی مدیریت سوخت مصرف شده و پسماند پرتوزا برنامه‌ریزی شده و اجراء می‌شوند؛
- (۴) با تصدیق اهمیت اطلاع‌رسانی به جامعه در خصوص مباحث مرتبط با ایمنی مدیریت سوخت مصرف شده و پسماند پرتوزا؛
- (۵) با تمایل به ارتقای فرهنگ ایمنی هسته‌ای مؤثر در سراسر جهان؛
- (۶) با تأیید مجدد اینکه مسؤولیت نهائی اطمینان از ایمنی مدیریت سوخت مصرف شده و پسماند پرتوزا به‌عهده کشور است؛
- (۷) با تصدیق اینکه تعریف خط‌مشی چرخه سوخت به‌عهده کشور است، برخی کشورها سوخت مصرف شده را به‌عنوان منبعی ارزشمند که می‌تواند بازفرآوری شود مدنظر قرار می‌دهند و برخی دیگر تصمیم به دفن آن می‌گیرند؛
- (۸) با تصدیق اینکه سوخت مصرف شده و پسماند پرتوزایی که به دلیل اینکه در حیطه برنامه‌های نظامی یا دفاعی هستند از این کنوانسیون مستثنی شده‌اند و باید طبق اهداف بیان شده در این کنوانسیون مدیریت شوند؛
- (۹) با تأیید اهمیت همکاری‌های بین‌المللی در ارتقای ایمنی مدیریت سوخت مصرف شده و پسماند پرتوزا از طریق سازوکارهای دوجانبه و چندجانبه و از طریق این کنوانسیون تشویقی؛
- (۱۰) با آگاهی از نیازهای کشورهای در حال توسعه و به‌ویژه کشورهای کمتر توسعه‌یافته و کشورهای با اقتصاد در حال گذار و نیاز به

تسهیل سازوکارهای موجود جهت مساعدت در انجام حقوق و تعهدات آنها که در این کنوانسیون تشویقی درج شده است؛

(۱۱) با اعتقاد به اینکه پسماند پرتوزا، مادامی که با ایمنی مدیریت چنین موادی سازگار باشد، باید در کشور تولیدکننده آن دفن گردد؛ ضمن تصدیق اینکه در برخی شرایط، مدیریت ایمن و مؤثر سوخت مصرف شده و پسماند پرتوزا می تواند از طریق موافقتنامه های بین طرفهای متعاقد ترویج گردیده تا از امکانات یکی از آنها به نفع طرفهای دیگر استفاده شود، به ویژه در جایی که پسماند ناشی از طرح (پروژه) های مشترک باشد؛

(۱۲) با تصدیق اینکه هر کشور حق دارد تا از ورود سوخت مصرف شده و پسماند پرتوزای خارجی به قلمرو خود ممانعت به عمل آورد؛ (۱۳) با در نظر داشتن کنوانسیون ایمنی هسته ای (۱۹۹۴ برابر با ۱۳۷۳)، کنوانسیون اعلام فوری حادثه هسته ای (۱۹۸۶ برابر با ۱۳۶۵)، کنوانسیون کمک رسانی به هنگام وقوع حادثه هسته ای یا فوریت رادیولوژیکی (۱۹۸۶ برابر با ۱۳۶۵)، کنوانسیون حفاظت فیزیکی از مواد هسته ای (۱۹۸۰ برابر با ۱۳۵۹)، کنوانسیون جلوگیری از آلودگی دریایی از طریق تخلیه پسماندها و سایر مواد، اصلاحی سال (۱۹۹۴ برابر با ۱۳۷۳) و دیگر اسناد بین المللی مربوط؛

(۱۴) با در نظر داشتن اصول مندرج در «استانداردهای اساسی بین المللی ایمنی بین سازمانی برای حفاظت در برابر تابش یون ساز و ایمنی چشمه های پرتوی (۱۹۹۶ برابر با ۱۳۷۵)»، اصول بنیادی ایمنی آژانس بین المللی انرژی اتمی با عنوان «اصول مدیریت پسماند پرتوزا (۱۹۹۵) برابر با ۱۳۷۴» و استانداردهای بین المللی موجود مرتبط با ایمنی انتقال مواد پرتوزا؛

(۱۵) با یادآوری فصل (۲۲) دستور جلسه ۲۱ مصوب فراهمایی سازمان ملل متحد در خصوص محیط زیست و توسعه در سال ۱۹۹۲ (برابر با ۱۳۷۱) در ریودوژانیرو، که بر اهمیت روزافزون مدیریت ایمن و سازگار با محیط زیست پسماند پرتوزا مجدداً تأکید می نماید؛

(۱۶) با تصدیق تمایل به تقویت نظام واریسی (کنترل) بین المللی در حال اجراء به ویژه برای مواد پرتوزای موضوع بند (۳) ماده (۱) کنوانسیون بازل درباره واریسی (کنترل) انتقالات برون مرزی مواد زائد زیان بخش و دفع آنها (۱۹۸۹ برابر با ۱۳۶۸)؛

به شرح زیر توافق نموده اند:

فصل ۱- اهداف، تعاریف و دامنه کاربرد

ماده ۱- اهداف

اهداف این کنوانسیون عبارتند از:

(۱) دستیابی و برقراری سطح بالایی از ایمنی جهانی در مدیریت سوخت مصرف‌شده و پسماند پرتوزا از طریق افزایش اقدامات ملی و همکاری‌های بین‌المللی، از جمله در صورت اقتضاء همکاری فنی مرتبط با ایمنی؛

(۲) حصول اطمینان از وجود دفاع‌های مؤثر در تمامی مراحل مدیریت سوخت مصرف‌شده و پسماند پرتوزا در برابر خطرات بالقوه اثرات زیانبار تابش یون‌ساز و محافظت از افراد، جامعه و محیط زیست در حال حاضر و آینده به گونه‌ای که نیازها و آرمان‌های نسل فعلی بدون در خطر افتادن قابلیت نسل‌های آتی در برآورده نمودن نیازها و آرمان خود محقق گردد؛

(۳) جلوگیری از حوادث با پیامدهای پرتوشناختی (رادیولوژیکی) و کاهش پیامدهای آنها در صورت وقوع در طول هر مرحله از مدیریت سوخت مصرف‌شده و پسماند پرتوزا

ماده ۲- تعاریف

از نظر این کنوانسیون:

(الف) بستن: به تکمیل تمامی عملیات در زمان پس از جایگذاری سوخت مصرف‌شده یا پسماند پرتوزا در تأسیسات دفن اطلاق می‌شود. این اصطلاح مهندسی نهائی یا سایر فعالیت‌های مورد نیاز جهت دستیابی به تأسیسات دارای شرایط ایمنی بلندمدت را شامل می‌گردد؛

(ب) برچیدن: به تمامی اقدامات منتهی به خروج تأسیسات هسته‌ای، به غیر از تأسیسات دفن، از واریسی (کنترل) قانونی اطلاق می‌شود. این اقدامات شامل فرآیندهای رفع آلودگی و پیاده‌سازی می‌باشد؛

(پ) رهاسازی: به آزادسازی‌های برنامه‌ریزی و واریسی (کنترل) شده مواد پرتوزای گازی یا مایع، به‌عنوان یک رویه قانونی، به محیط زیست در حدود اجازه داده‌شده توسط نهاد قانونی اطلاق می‌شود که از تأسیسات هسته‌ای تحت نظارت در طول بهره‌برداری عادی نشأت می‌گیرد؛

(ت) دفن: به جایگذاری سوخت مصرف‌شده یا پسماند پرتوزا بدون قصد بازیابی در یک ساختگاه مناسب اطلاق می‌شود؛

(ث) پروانه: اعطای هرگونه اجازه، مجوز یا گواهی اعطاء شده توسط نهاد قانونی به منظور انجام هرگونه فعالیت مربوط به مدیریت سوخت مصرف شده یا پسماند پرتوزا اطلاق می شود؛

(ج) تأسیسات هسته ای: به تأسیسات غیرنظامی و محوطه، ساختمان ها و تجهیزات وابسته به آن اطلاق می شود که مواد پرتوزا در چنان مقیاسی که نیازمند ملاحظات ایمنی است در آن مکان تولید، فرآوری، استفاده، جابه جا، نگهداری یا دفن می گردند؛

(چ) عمر بهره برداری: به دوره ای اطلاق می شود که در طی آن تأسیسات مدیریت سوخت مصرف شده یا پسماند پرتوزا برای هدف در نظر گرفته شده برای آن مورد استفاده قرار می گیرد. در خصوص تأسیسات دفن این دوره زمانی در ابتدا با جایگذاری سوخت مصرف شده یا پسماند پرتوزا در داخل تأسیسات آغاز می شود و با بستن تأسیسات خاتمه می یابد؛

(ح) پسماند پرتوزا: به مواد پرتوزا به شکل گاز، مایع یا جامد اطلاق می شود که برای آن استفاده آتی توسط طرف متعاقد یا توسط یک شخص حقیقی یا حقوقی که تصمیم آن توسط طرف متعاقد پذیرفته شده، پیش بینی نگردیده است و به عنوان پسماند پرتوزا توسط نهاد قانونی به موجب چهارچوب قانونی و قانونگذاری طرف متعاقد واری (کنترل) می شود.

(خ) مدیریت پسماند پرتوزا: به تمامی فعالیت ها از جمله فعالیت های برچیدن که مرتبط با جابه جایی، پیش آمایش، آمایش، تثبیت، نگهداری یا دفن پسماند پرتوزا به استثنای حمل و نقل خارج از ساختگاه است اطلاق می شود. این اصطلاح می تواند دربرگیرنده رهاسازی نیز باشد؛

(د) تأسیسات مدیریت پسماند پرتوزا: به هر تأسیسات یا مرکزی اطلاق می شود که هدف اصلی آن مدیریت پسماند پرتوزا باشد. از جمله تأسیسات هسته ای در حال برچیده شدن، تنها چنانچه توسط طرف متعاقد به عنوان تأسیسات مدیریت پسماند پرتوزا در نظر گرفته شده باشد؛

(ذ) نهاد قانونی: به نهاد یا نهادهایی اطلاق می شود که توسط طرف متعاقد به آن اختیار قانونی داده شده تا هر جنبه ای از ایمنی مدیریت سوخت مصرف شده یا پسماند پرتوزا از جمله اعطای پروانه را نظام مند نماید؛

(ر) بازفرآوری: به فرآیند یا عملیاتی اطلاق می شود که هدف آن استخراج ایزوتوپ های پرتوزا از سوخت مصرف شده برای استفاده آتی می باشد؛

(ز) چشمه بسته: به مواد پرتوزایی به استثنای میله‌های سوخت رآکتور اطلاق می‌شود که به‌طور دائمی در یک کپسول مهر و موم یا به دقت محصور شده و به شکل جامد باشند؛

(ژ) سوخت مصرف‌شده: به سوخت هسته‌ای اطلاق می‌شود که در قلب رآکتور پرتو دیده و به‌طور دائم از قلب رآکتور خارج شده است؛
(س) مدیریت سوخت مصرف‌شده: به تمامی فعالیت‌های مرتبط با جابه‌جایی یا نگهداری سوخت مصرف‌شده به استثنای حمل و نقل خارج از ساختگاه اطلاق می‌شود. این اصطلاح می‌تواند در برگیرنده رهاسازی نیز باشد؛
(ش) تأسیسات مدیریت سوخت مصرف‌شده: به هر تأسیسات یا مرکزی اطلاق می‌گردد که هدف اصلی آن مدیریت سوخت مصرف‌شده باشد؛

(ص) کشور مقصد: به کشوری اطلاق می‌شود که انتقال فرامرزی به آن برنامه‌ریزی شده یا صورت می‌گیرد؛

(ض) کشور مبدأ: به کشوری اطلاق می‌شود که برنامه‌ریزی شده تا جابه‌جایی فرامرزی از آن آغاز شود یا آغاز شده است؛

(ط) کشور گذری: به هر کشوری به غیر از کشور مبدأ یا کشور مقصد اطلاق می‌شود، که جابه‌جایی فرامرزی از طریق قلمرو آن برنامه‌ریزی شده یا صورت می‌گیرد؛

(ظ) نگهداری: به نگهداری سوخت مصرف‌شده یا پسماند پرتوزا در تأسیساتی اطلاق می‌شود، که محصورسازی آن را با هدف بازیابی فراهم می‌کند؛
(ع) جابه‌جایی فرامرزی: به هر نوع حمل سوخت مصرف‌شده یا پسماند پرتوزا از کشور مبدأ به کشور مقصد اطلاق می‌شود.

ماده ۳- دامنه کاربرد

۱- این کنوانسیون در مورد ایمنی مدیریت سوخت مصرف‌شده‌ای اعمال خواهد گردید که سوخت مصرف‌شده، ناشی از بهره‌برداری از رآکتورهای هسته‌ای غیرنظامی باشد. سوخت هسته‌ای نگهداری شده در تأسیسات بازفرآوری به‌عنوان بخشی از فعالیت بازفرآوری، مشمول این کنوانسیون نمی‌گردد، مگر آنکه طرف متعاقد اعلام نماید که بازفرآوری، بخشی از مدیریت سوخت مصرف‌شده است.

۲- این کنوانسیون در مورد ایمنی مدیریت پسماند پرتوزا نیز زمانی که پسماند پرتوزا ناشی از کاربردهای غیرنظامی باشد، اعمال خواهد گردید. با این وجود، این کنوانسیون در مورد پسماند حاوی تنها مواد پرتوزای موجود در طبیعت و پسماندهایی که منشأ آن چرخه سوخت هسته‌ای نیست،

اعمال نخواهد شد، مگر آنکه پسماند متشکل از چشمه بسته غیرقابل استفاده باشد یا توسط طرف متعاقد به عنوان پسماند پرتوزا برای اهداف این کنوانسیون اعلام شده باشد.

۳- این کنوانسیون در مورد ایمنی مدیریت سوخت مصرف شده یا پسماند پرتوزای برنامه‌های نظامی یا دفاعی اعمال نخواهد شد، مگر آنکه به عنوان سوخت مصرف شده یا پسماند پرتوزای مورد نظر این کنوانسیون توسط طرف متعاقد اعلام گردد. با این حال، این کنوانسیون در مورد ایمنی مدیریت سوخت مصرف شده و پسماند پرتوزای برنامه‌های نظامی یا دفاعی اعمال خواهد شد، چنانچه و زمانی که چنین موادی به‌طور دائمی به برنامه‌های منحصراً غیرنظامی منتقل و در آنها مدیریت گردند.

۴- این کنوانسیون در مورد رهاسازی‌های پیش‌بینی شده در مواد (۴)، (۷)، (۱۱)، (۱۴)، (۲۴) و (۲۶) نیز اعمال خواهد شد.

فصل ۲- ایمنی مدیریت سوخت مصرف شده

ماده ۴- الزامات کلی ایمنی

هر طرف متعاقد به منظور حصول اطمینان از این که در تمامی مراحل مدیریت سوخت مصرف شده، افراد، جامعه و محیط زیست به نحو مناسبی در برابر خطرات پرتوشناختی (رادیولوژیکی) محافظت می‌گردند، اقدامات مناسبی را اتخاذ خواهد نمود.

در این راستا، هر طرف متعاقد اقدامات مقتضی زیر را اتخاذ خواهد نمود تا:

(۱) اطمینان حاصل نماید که حالت بحرانی و برداشت حرارت باقیمانده تولیدی در طول مدیریت سوخت مصرف شده، به قدر کفایت مورد ملاحظه قرار می‌گیرند؛

(۲) اطمینان حاصل نماید که طبق نوع خط‌مشی چرخه سوخت پذیرفته شده، تولید پسماند پرتوزای وابسته به مدیریت سوخت مصرف شده، در حداقل میزان قابل اجراء نگهداشته می‌شود؛

(۳) وابستگی متقابل میان مراحل مختلف در مدیریت سوخت مصرف شده را در نظر گیرد؛

(۴) حفاظت مؤثر از افراد، جامعه و محیط زیست را از طریق اعمال روشهای حفاظتی مناسب مورد تأیید نهاد قانونی در سطح ملی و در

چهارچوب قوانین ملی خود که توجه مقتضی به استانداردها و معیارهای بین‌المللی پذیرفته‌شده را دارد، پیش‌بینی نماید؛

- (۵) خطرات زیستی، شیمیایی و دیگر خطراتی را که می‌تواند به مدیریت سوخت مصرف‌شده مربوط باشند، در نظر گیرد؛
- (۶) تلاش نماید از اقداماتی پرهیز کند که اثرات قابل پیش‌بینی متعارف بر نسلهای آتی فراتر از اثرات مجاز بر نسل حاضر دارد؛
- (۷) اجتناب از تحمیل هزینه‌های بی‌مورد بر نسلهای آینده را لحاظ نماید.

ماده ۵- تأسیسات موجود

هر طرف متعاقد اقدامات مقتضی را به‌منظور بررسی ایمنی هر نوع تأسیسات مدیریت سوخت مصرف‌شده موجود در زمانی که این کنوانسیون برای آن طرف متعاقد لازم‌الاجراء می‌گردد، و به‌منظور حصول اطمینان از اینکه، در صورت نیاز، تمامی پیشرفت‌های عملی متعارف جهت به‌روزرسانی ایمنی چنین تأسیساتی اعمال می‌گردند، اتخاذ خواهد نمود.

ماده ۶- مکان‌یابی تأسیسات پیشنهادی

۱- هر طرف متعاقد به‌منظور حصول اطمینان از اینکه دستورالعمل‌ها برای تأسیسات پیشنهادی مدیریت سوخت مصرف‌شده برقرار و اجرائی می‌گردند، اقدامات مقتضی زیر را اتخاذ خواهد نمود:

- (۱) ارزیابی تمامی عوامل مرتبط مبتنی بر ساختگاه که دارای اثر احتمالی بر ایمنی چنین تأسیساتی، در طول عمر بهره‌برداری آن می‌باشد؛
- (۲) ارزیابی اثر ایمنی احتمالی چنین تأسیساتی بر افراد، جامعه و محیط زیست؛

(۳) قرار دادن اطلاعات ایمنی چنین تأسیساتی در دسترس اعضای

جامعه؛

(۴) مشورت با طرفهای متعاقد مجاور چنین تأسیساتی، تا جایی که احتمال تأثیرپذیری آنها از تأسیسات مذکور وجود دارد و به محض درخواست آنها، در اختیار قرار دادن داده‌های کلی مرتبط با تأسیسات به‌منظور قادرسازی آنها به ارزیابی اثر ایمنی احتمالی تأسیسات مذکور بر قلمرو آنها.

۲- در این راستا، هر طرف متعاقد طبق الزامات عمومی ایمنی

ماده (۴)، اقدامات مقتضی به‌منظور حصول اطمینان از اینکه استقرار چنین

تأسیساتی دارای اثرات غیرقابل قبول بر سایر طرفهای متعاقد نخواهد بود را اتخاذ خواهد نمود.

ماده ۷- طراحی و ساخت تأسیسات

هر طرف متعاقد به منظور حصول اطمینان از موارد زیر اقدامات مقتضی را اتخاذ خواهد نمود:

- (۱) طراحی و ساخت تأسیسات مدیریت سوخت مصرف شده، اقدامات مناسب جهت محدودسازی اثرات پرتوشناختی (رادپولوژیکی) احتمالی بر افراد، جامعه و محیط زیست از جمله اثرات ناشی از رهاسازی‌ها یا آزادسازی‌های وارسی (کنترل) نشده را پیش‌بینی می‌کند؛
- (۲) در مرحله طراحی، طرحهای مفهومی و در صورت ضرورت، مقررات فنی به منظور برچیدن تأسیسات مدیریت سوخت مصرف شده در نظر گرفته می‌شوند؛

(۳) فناوری‌های دخیل در طراحی و ساخت تأسیسات مدیریت سوخت مصرف شده از طریق تجربه، آزمایش یا تحلیل پشتیبانی می‌گردند.

ماده ۸- ارزیابی ایمنی تأسیسات

هر طرف متعاقد به منظور حصول اطمینان از موارد زیر اقدامات مقتضی را اتخاذ خواهد نمود:

- (۱) پیش از ساخت تأسیسات مدیریت سوخت مصرف شده، ارزیابی ایمنی منظم و ارزیابی زیست‌محیطی متناسب با خطر مطرح شده به وسیله تأسیسات و دربرگیرنده عمر بهره‌برداری آن صورت خواهد پذیرفت؛
- (۲) پیش از بهره‌برداری از تأسیسات مدیریت سوخت مصرف شده و در زمانی که تکمیل ارزیابی‌های موضوع بند (۱) ضروری تلقی شود، نسخه‌های به‌روزرسانی شده و تفصیلی ارزیابی ایمنی و ارزیابی زیست‌محیطی تهیه خواهند شد.

ماده ۹- بهره‌برداری از تأسیسات

هر طرف متعاقد به منظور حصول اطمینان از موارد زیر اقدامات مقتضی را اتخاذ خواهد نمود:

- (۱) پروانه بهره‌برداری از تأسیسات مدیریت سوخت مصرف شده مبتنی بر ارزیابی‌های مقتضی مصرح در ماده (۸) و مشروط به تکمیل برنامه راه‌اندازی می‌باشد که اثبات می‌نماید تأسیسات، همان‌گونه که ساخته شده است، سازگار با الزامات طراحی و ایمنی می‌باشد؛

(۲) شرایط و حدود بهره‌برداری حاصل از آزمایش‌ها، تجربه بهره‌برداری و ارزیابی‌های مصرح در ماده (۸)، در صورت ضرورت تعریف و بازنگری می‌گردند؛

(۳) بهره‌برداری، نگهداری، پایش، بازرسی و آزمایش تأسیسات مدیریت سوخت مصرف‌شده طبق دستورالعمل‌های مقرر انجام می‌گردند؛

(۴) پشتیبانی فنی و مهندسی در تمامی حوزه‌های مبتنی بر ایمنی در سراسر عمر بهره‌برداری تأسیسات مدیریت سوخت مصرف‌شده مهیا هستند؛

(۵) رویدادهای مهم ایمنی توسط دارنده پروانه به‌موقع به نهاد قانونی

گزارش می‌شوند؛

(۶) برنامه‌هایی به‌منظور جمع‌آوری و تحلیل تجربه بهره‌برداری مرتبط ایجاد می‌گردند و در صورت اقتضاء نتایج به‌دست‌آمده مورد عمل قرار می‌گیرند؛

(۷) طرح‌های برچیدن تأسیسات مدیریت سوخت مصرف‌شده، در صورت ضرورت، با استفاده از اطلاعات حاصل در طول عمر بهره‌برداری از آن تأسیسات، آماده و به‌روزرسانی می‌شوند و توسط نهاد قانونی بازنگری می‌گردند.

ماده ۱۰- دفن سوخت مصرف‌شده

چنانچه یک طرف متعاقد، در چهارچوب قانونی و قانونگذاری خود، دفن سوخت مصرف‌شده را انتخاب کرده باشد، دفن چنین سوخت مصرف‌شده‌ای طبق تعهدات فصل (۳) مرتبط با دفن پسماند پرتوزا خواهد بود.

فصل ۳- ایمنی مدیریت پسماند پرتوزا

ماده ۱۱- الزامات کلی ایمنی

هر طرف متعاقد به‌منظور حصول اطمینان از اینکه در تمامی مراحل مدیریت پسماند پرتوزا، افراد، جامعه و محیط زیست به‌نحو مناسبی در برابر خطرات پرتوشناختی (رادیولوژیکی) و سایر خطرات محافظت می‌گردند، اقدامات مناسبی را اتخاذ خواهد نمود.

در این راستا، هر طرف متعاقد اقدامات مقتضی زیر را اتخاذ خواهد نمود تا:

(۱) اطمینان حاصل نماید که حالت بحرانی و برداشت حرارت باقیمانده تولیدی در طول مدیریت پسماند پرتوزا به قدر کفایت مورد ملاحظه قرار می‌گیرد؛

(۲) اطمینان حاصل نماید که تولید پسماند پرتوزا در حداقل میزان قابل اجراء نگهداشته می شود؛

(۳) وابستگی متقابل میان مراحل مختلف در مدیریت پسماند پرتوزا را در نظر گیرد؛

(۴) حفاظت مؤثر از افراد، جامعه و محیط زیست را از طریق اعمال روشهای حفاظتی مناسب مورد تأیید نهاد قانونی در سطح ملی و در چهارچوب قوانین ملی خود که توجه مقتضی به استانداردها و معیارهای بین المللی پذیرفته شده را دارد، پیش بینی نماید؛

(۵) خطرات زیستی، شیمیایی و دیگر خطرانی را که می تواند به مدیریت پسماند پرتوزا مربوط باشند، در نظر گیرد؛

(۶) تلاش نماید از اقداماتی پرهیز نماید که اثرات قابل پیش بینی متعارف بر نسلهای آتی فراتر از اثرات مجاز برای نسل حاضر دارد؛

(۷) اجتناب از تحمیل هزینه های بی مورد بر نسلهای آینده را لحاظ نماید.

ماده ۱۲- تأسیسات موجود و فعالیت های گذشته

هر طرف متعاقد در موعد مقرر اقدامات مقتضی را برای بررسی موارد زیر اتخاذ خواهد نمود:

(۱) ایمنی هر تأسیسات مدیریت پسماند پرتوزای موجود در زمانی که این کنوانسیون برای آن طرف متعاقد لازم الاجراء می گردد و به منظور حصول اطمینان از اینکه، در صورت نیاز، تمامی پیشرفت های عملی متعارف جهت به روزرسانی ایمنی چنین تأسیساتی اعمال می گردد؛

(۲) نتایج فعالیت های گذشته به منظور تعیین اینکه آیا هر مداخله ای به دلایل حفاظت پرتویی مورد نیاز می باشد، با در نظر داشتن این که کاهش ضرر ناشی از کاهش در مقدار باید به قدر کفایت باشد تا صدمه و هزینه های مداخله، از جمله هزینه های اجتماعی را توجیه نماید.

ماده ۱۳- مکان یابی تأسیسات پیشنهادی

۱- هر طرف متعاقد به منظور حصول اطمینان از اینکه دستورالعمل هایی برای تأسیسات پیشنهادی مدیریت پسماند پرتوزا برقرار و اجرائی می گردند، اقدامات مقتضی زیر را اتخاذ خواهد نمود:

(۱) ارزیابی تمامی عوامل مرتبط مبتنی بر ساختگاه که دارای اثر احتمالی بر ایمنی چنین تأسیساتی در طول عمر بهره‌برداری آن و نیز تأسیسات دفن آن پس از بستن می‌باشد؛

(۲) ارزیابی اثرات ایمنی احتمالی چنین تأسیساتی بر افراد، جامعه و محیط زیست، با احتساب احتمال تغییر شرایط ساختگاه تأسیسات دفن پس از بستن؛

(۳) قرار دادن اطلاعات ایمنی چنین تأسیساتی در دسترس اعضای جامعه؛

(۴) مشورت با طرفهای متعاقد مجاور چنین تأسیساتی، تا جایی که احتمال تأثیرپذیری آنها از تأسیسات مذکور وجود دارد و به محض درخواست آنها، در اختیار قرار دادن داده‌های کلی مرتبط با تأسیسات به منظور قادرسازی آنها در ارزیابی اثر ایمنی احتمالی تأسیسات مذکور بر قلمرو آنها.

۲- در این راستا، هر طرف متعاقد طبق الزامات عمومی ایمنی ماده (۱۱)، اقدامات مقتضی به منظور حصول اطمینان از اینکه استقرار چنین تأسیساتی دارای اثرات غیرقابل قبول بر سایر طرفهای متعاقد نخواهد بود را اتخاذ خواهد نمود.

ماده ۱۴- طراحی و ساخت تأسیسات

هر طرف متعاقد به منظور حصول اطمینان از موارد زیر اقدامات مقتضی را اتخاذ خواهد نمود:

(۱) طراحی و ساخت تأسیسات مدیریت پسماند پرتوزا، اقدامات مناسب جهت محدودسازی اثرات پرتوشناختی (رادایولوژیکی) احتمالی بر افراد، جامعه و محیط زیست از جمله اثرات ناشی از رهاسازی‌ها یا آزادسازی‌های وارسی (کنترل) نشده را پیش‌بینی می‌کند؛

(۲) در مرحله طراحی، طرحهای مفهومی و در صورت لزوم، مقررات فنی، به منظور برجیدن تأسیسات مدیریت پسماند پرتوزا به جز تأسیسات دفن در نظر گرفته می‌شوند؛

(۳) در مرحله طراحی، مقررات فنی برای بستن تأسیسات دفن تهیه می‌گردند؛

(۴) فناوری‌های دخیل در طراحی و ساخت تأسیسات مدیریت پسماند پرتوزا از طریق تجربه، آزمایش یا تحلیل پشتیبانی می‌گردند.

ماده ۱۵- ارزیابی ایمنی تأسیسات

هر طرف متعاقد به منظور حصول اطمینان از موارد زیر اقدامات مقتضی را اتخاذ خواهد نمود:

(۱) پیش از ساخت تأسیسات مدیریت پسماند پرتوزا، ارزیابی ایمنی منظم و ارزیابی زیست محیطی متناسب با خطر مطرح شده به وسیله تأسیسات و دربرگیرنده عمر بهره‌برداری آن صورت خواهد پذیرفت؛

(۲) علاوه بر این، پیش از ساخت تأسیسات دفن، یک ارزیابی ایمنی منظم و ارزیابی زیست محیطی برای دوره پس از بستن صورت خواهد پذیرفت و نتایج آن با توجه به معیارهای مقرر شده توسط نهاد قانونی ارزیابی خواهند شد؛

(۳) پیش از بهره‌برداری از تأسیسات مدیریت پسماند پرتوزا و در زمانی که تکمیل ارزیابی‌های موضوع بند (۱) ضروری تلقی شود، نسخه‌های به‌روزرسانی شده و تفصیلی ارزیابی ایمنی و ارزیابی زیست محیطی تهیه خواهند شد.

ماده ۱۶- بهره‌برداری از تأسیسات

هر طرف متعاقد به منظور حصول اطمینان از موارد زیر اقدامات مقتضی را اتخاذ خواهد نمود:

(۱) پروانه بهره‌برداری از تأسیسات مدیریت پسماند پرتوزا مبتنی بر ارزیابی‌های مقتضی مصرح در ماده (۱۵) و مشروط به تکمیل برنامه راه‌اندازی می‌باشد که اثبات می‌نماید تأسیسات، همان‌گونه که ساخته شده است، سازگار با الزامات طراحی و ایمنی می‌باشد؛

(۲) شرایط و حدود بهره‌برداری حاصل از آزمایش‌ها، تجربه بهره‌برداری و ارزیابی‌های مصرح در ماده (۱۵)، در صورت ضرورت تعریف و بازنگری می‌گردند؛

(۳) بهره‌برداری، نگهداری، پایش، بازرسی و آزمایش تأسیسات مدیریت پسماند پرتوزا طبق دستورالعمل‌های مقرر انجام می‌گردند. برای تأسیسات دفن، نتایجی که به این نحو حاصل شده‌اند برای راستی‌آزمایی و بررسی اعتبار مفروضات و به‌روزرسانی ارزیابی‌های مصرح در ماده (۱۵) برای دوره پس از بستن مورد استفاده قرار خواهند گرفت؛

(۴) پشتیبانی فنی و مهندسی در تمامی حوزه‌های مبتنی بر ایمنی در سراسر عمر بهره‌برداری از تأسیسات مدیریت پسماند پرتوزا مهیا هستند؛

(۵) دستورالعمل‌های تعیین مشخصات و جداسازی پسماند پرتوزا اعمال می‌گردند؛

(۶) رویدادهای مهم ایمنی توسط دارنده پروانه به موقع به نهاد قانونی گزارش می‌شود؛

(۷) برنامه‌هایی به منظور جمع‌آوری و تحلیل تجربه بهره‌برداری مرتبط ایجاد می‌گردند و در صورت اقتضاء نتایج به دست آمده مورد عمل قرار گیرند؛

(۸) طرحهای برچیدن تأسیسات مدیریت پسماند پرتوزا به جز تأسیسات دفن، در صورت ضرورت، با استفاده از اطلاعات حاصل در طول عمر بهره‌برداری از آن تأسیسات، آماده و به روزرسانی می‌شوند و توسط نهاد قانونی بازنگری می‌گردند.

(۹) طرحهای بستن تأسیسات دفن، در صورت ضرورت، با استفاده از اطلاعات حاصل در طول عمر بهره‌برداری آن تأسیسات، آماده و به روزرسانی می‌شوند و توسط نهاد قانونی بازنگری می‌گردند.

ماده ۱۷- اقدامات سازمانی پس از بستن

هر طرف متعهد به منظور حصول اطمینان از وضعیت تأسیسات دفن پس از بستن آن اقدامات مقتضی زیر را اتخاذ خواهد نمود:

(۱) حفظ سوابق مکان‌یابی، طراحی و موجودی آن تأسیسات که توسط نهاد قانونی مقرر شده است؛

(۲) انجام واریسی (کنترل)‌های سازمانی فعال یا غیرفعال نظیر پایش یا محدودیت‌های دسترسی، در صورت ضرورت؛ و

(۳) انجام اقدامات مداخله‌ای، در صورت ضرورت، در طول هر دوره از واریسی (کنترل) سازمانی فعال، چنانچه آزادسازی برنامه‌ریزی نشده مواد پرتوزا به محیط زیست آشکار گردد.

فصل ۴- مقررات عمومی ایمنی

ماده ۱۸- اقدامات اجرائی

هر طرف متعهد، در چهارچوب قانون ملی خود، اقدامات اجرائی، قانونی و قانونگذاری و سایر اقدامات مورد نیاز برای اجرای تعهدات خود به موجب این کنوانسیون را اتخاذ خواهد نمود.

ماده ۱۹- چهارچوب قانونی و قانونگذاری

۱- هر طرف متعاقد چهارچوب قانونی و قانونگذاری ناظر بر ایمنی مدیریت سوخت مصرف شده و پسماند پرتوزا را ایجاد و حفظ خواهد نمود.
۲- این چهارچوب قانونی و قانونگذاری موارد زیر را پیش‌بینی خواهد کرد:

(۱) برقراری الزامات ایمنی ملی قابل اجراء و مقررات ایمنی پرتوی؛

(۲) نظام صدور پروانه برای فعالیت‌های مدیریت سوخت مصرف شده و پسماند پرتوزا؛

(۳) نظام ممانعت از بهره‌برداری بدون پروانه از تأسیسات مدیریت سوخت مصرف شده با پسماند پرتوزا؛

(۴) نظام واریسی (کنترل) سازمانی مناسب، بازرسی قانونی، مستندسازی و گزارش‌دهی؛

(۵) اعمال مقررات قابل اجراء و شرایط پروانه‌ها؛

(۶) تخصیص شفاف مسؤولیت‌های نهادهای درگیر در مراحل مختلف مدیریت سوخت مصرف شده و پسماند پرتوزا.

۳- طرفهای متعاقد هنگام بررسی نظام‌مند نمودن مواد پرتوزا به‌عنوان پسماند پرتوزا، اهداف این کنوانسیون را مورد ملاحظه مقتضی قرار خواهند داد.

ماده ۲۰- نهاد قانونی

۱- هر طرف متعاقد یک نهاد قانونی عهده‌دار اجرای چهارچوب قانونی و قانونگذاری موضوع ماده (۱۹) را ایجاد یا تعیین خواهد نمود و اختیار، صلاحیت، منابع مالی و انسانی کافی به‌منظور اجرای مسؤولیت‌های محوله به آن، در اختیار آن قرار خواهد داد.

۲- هر طرف متعاقد، طبق چهارچوب قانونی و قانونگذاری خود، اقدامات مقتضی به‌منظور حصول اطمینان از استقلال مؤثر وظایف قانونی از سایر وظایفی که در آن سازمان‌ها در مدیریت پسماند پرتوزا یا سوخت مصرف شده و در نظام‌مندسازی آنها درگیر می‌باشند را اتخاذ خواهد نمود.

ماده ۲۱- مسؤولیت دارنده پروانه

۱- هر طرف متعاقد اطمینان حاصل خواهد نمود که مسؤولیت اصلی مدیریت ایمنی سوخت مصرف شده یا پسماند پرتوزا به‌عهد دارنده پروانه

مربوط می باشد و اقدامات مقتضی را به منظور حصول اطمینان از این که هر یک از دارندگان پروانه مذکور مسؤولیت خود را انجام می دهند، اتخاذ خواهند نمود.
۲- در صورت عدم وجود دارنده پروانه مذکور یا طرف مسؤول دیگر، این مسؤولیت به عهده طرف متعهده است که صلاحیت قضائی در خصوص سوخت مصرف شده یا پسماند پرتوزا را دارد.

ماده ۲۲- منابع انسانی و مالی

هر طرف متعاقد اقدامات مقتضی به منظور حصول اطمینان از موارد زیر را اتخاذ خواهد نمود:

(۱) کارکنان ماهر مورد نیاز برای فعالیت های مرتبط با ایمنی در طول عمر بهره برداری از تأسیسات مدیریت سوخت مصرف شده و پسماند پرتوزا مهیا می گردند؛

(۲) منابع مالی کافی به منظور پشتیبانی از ایمنی تأسیسات مدیریت سوخت مصرف شده و پسماند پرتوزا در طول عمر بهره برداری و برای برجیدن آنها تأمین می گردد؛

(۳) تأمین مالی که امکان ادامه واریسی (کنترل) های سازمانی و ترتیبات پیش مقتضی برای دوره ضروری پس از بستن تأسیسات دفن را فراهم می سازد، صورت می پذیرد.

ماده ۲۳- تضمین کیفیت

هر طرف متعاقد اقدامات لازم به منظور حصول اطمینان از اینکه برنامه های مقتضی تضمین کیفیت در خصوص ایمنی مدیریت سوخت مصرف شده و پسماند پرتوزا ایجاد و اجرائی گردند را اتخاذ خواهد نمود.

ماده ۲۴- حفاظت پرتویی عملیاتی

۱- هر طرف متعاقد اقدامات مقتضی به منظور حصول اطمینان از موارد زیر در طول عمر بهره برداری از تأسیسات مدیریت سوخت مصرف شده یا پسماند پرتوزا را اتخاذ خواهد نمود:

(۱) پرتوگیری کارکنان و مردم ناشی از تأسیسات، با در نظر گرفتن عوامل اقتصادی و اجتماعی، تا حد متعارف دست یافتنی پایین نگه داشته می شود؛

(۲) در شرایط عادی، هیچ فردی تحت پرتوگیری مقادیر بیشتر از دستورالعمل های ملی برای محدودیت مقدار که توجه مقتضی به

استانداردهای بین‌المللی حفاظت پرتویی پذیرفته‌شده را دارد، قرار نخواهد گرفت؛

(۳) اقداماتی به منظور جلوگیری از آزادسازی‌های بدون برنامه‌ریزی و وارسی (کنترل) نشده مواد پرتوزا به محیط زیست اتخاذ می‌شود.

۲- هر طرف متعاقد اقدامات مقتضی را به منظور حصول اطمینان از این که رهاسازی‌ها باید به گونه زیر محدود گردد اتخاذ خواهد نمود:

(۱) پرتوگیری با در نظر گرفتن عوامل اقتصادی و اجتماعی تا حد متعارف دست‌یافتنی پایین نگه داشته می‌شود؛ و

(۲) به نحوی که هیچ فردی در شرایط عادی تحت پرتوگیری مقادیر بیشتر از دستورالعمل‌های ملی برای محدودیت مقدار که توجه مقتضی به استانداردهای بین‌المللی پذیرفته‌شده حفاظت پرتویی را دارد، قرار نخواهد گرفت.

۳- هر طرف متعاقد اقدامات مقتضی را اتخاذ خواهد نمود تا اطمینان حاصل نماید چنانچه رهاسازی بدون برنامه‌ریزی یا وارسی (کنترل) نشده مواد پرتوزا به محیط زیست در طول عمر بهره‌برداری از تأسیسات هسته‌ای تحت نظارت رخ دهد، اقدامات اصلاحی مناسب در جهت وارسی (کنترل) آزادسازی و کاهش اثرات آن به مورد اجراء گذارده می‌شود.

ماده ۲۵- آمادگی شرایط اضطراری

۱- هر طرف متعاقد پیش و در طول بهره‌برداری از تأسیسات مدیریت سوخت مصرف‌شده یا پسماند پرتوزا اطمینان حاصل خواهد نمود که برنامه‌های شرایط اضطراری به‌طور مقتضی در داخل و در صورت نیاز، خارج ساختگاه وجود دارند. چنین برنامه‌های شرایط اضطراری در دفعات متناوب مقتضی، مورد آزمایش قرار خواهند گرفت.

۲- هر طرف متعاقد برای آماده‌سازی و آزمایش برنامه‌های اضطراری برای قلمرو خود، تا جایی که در صورت بروز شرایط اضطراری پرتویی در تأسیسات مدیریت سوخت مصرف‌شده یا پسماند پرتوزا در مجاورت قلمرو خود احتمالاً تحت تأثیر قرار گیرد، اقدامات مقتضی را اتخاذ خواهد نمود.

ماده ۲۶- برچیدن

هر طرف متعاقد اقدامات مقتضی را به منظور حصول اطمینان از ایمنی برچیدن تأسیسات هسته‌ای اتخاذ خواهد نمود. این اقدامات اطمینان خواهند داد که:

(۱) کارکنان ماهر و منابع مالی کافی موجود می‌باشند؛
(۲) مفاد ماده (۲۴) در مورد حفاظت پرتویی عملیاتی، رهاسازی‌ها و آزادسازی‌های بدون برنامه‌ریزی و وارسی (کنترل) نشده اعمال می‌گردند؛
(۳) مفاد ماده (۲۵) در مورد آمادگی شرایط اضطراری اعمال می‌گردند؛ و

(۴) سوابق اطلاعات مهم برای برچیدن حفظ می‌گردند.

فصل ۵- مقررات متفرقه

ماده ۲۷- جابه‌جایی فرامرزی

۱- هر طرف متعاقد درگیر در جابه‌جایی فرامرزی، اقدامات مقتضی به منظور حصول اطمینان از اینکه چنین جابه‌جایی به گونه‌ای طبق مفاد این کنوانسیون و اسناد الزام‌آور بین‌المللی مرتبط صورت پذیرد را اتخاذ خواهد نمود.
در این راستا:

(۱) طرف متعاهدی که کشور مبدأ است اقدامات مقتضی را به منظور حصول اطمینان از اینکه جابه‌جایی فرامرزی مجاز است و تنها با اطلاع قبلی و با رضایت کشور مقصد رخ می‌دهد، اتخاذ خواهد نمود؛
(۲) جابه‌جایی فرامرزی از طریق کشورهای گذری مشمول آن دسته از تعهدات بین‌المللی مرتبط با شیوه‌های خاص مورد استفاده در انتقال خواهد بود؛

(۳) طرف متعاهدی که کشور مقصد است به جابه‌جایی فرامرزی تنها زمانی رضایت خواهد داد که دارای ظرفیت فنی و اجرایی و نیز ساختار قانونی مورد نیاز برای مدیریت سوخت مصرف‌شده یا پسماند پرتوزا به گونه‌ای سازگار با این کنوانسیون باشد؛

(۴) طرف متعاهدی که کشور مبدأ است اجازه جابه‌جایی فرامرزی را تنها زمانی صادر خواهد نمود که بتواند طبق رضایت کشور مقصد، خود را مجاب کند که الزامات جزء بند (۳) پیش از جابه‌جایی فرامرزی رعایت می‌شود؛

(۵) چنانچه جابه‌جایی فرامرزی طبق این ماده به انجام نرسد یا نتواند انجام شود، طرف متعاهدی که کشور مبدأ است اقدامات مقتضی برای صدور مجوز ورود مجدد به داخل قلمرو خود را اتخاذ خواهد نمود مگر اینکه بتواند ترتیب ایمن جایگزین را برقرار نماید.

۲- طرف متعاقد مجوزی را برای حمل سوخت مصرف شده یا پسماند پرتوزای خود به مقصد جنوب عرض جغرافیایی (۶۰) درجه جنوبی برای نگهداری یا دفن، پروانه صادر نخواهد کرد.

۳- هیچ یک از مقررات این کنوانسیون بر موارد زیر لطمه وارد نخواهد ساخت یا آنها را تحت تأثیر قرار نخواهد داد:

(۱) اعمال آزادی‌ها و حقوق ناوبری هوایی، رودخانه‌ای و دریایی برای کشتی‌ها و هواپیماهای تمامی کشورها، آن گونه که در حقوق بین‌الملل پیش‌بینی شده است؛

(۲) حقوق طرف متعاهدی که پسماند پرتوزا به آن برای فرآوری صادر شده است برای بازگرداندن یا پیش‌بینی برگرداندن پسماند پرتوزا و سایر محصولات پس از آمایش آن به کشور مبدأ؛

(۳) حق طرف متعاقد در خصوص صادرات سوخت مصرف شده خود به منظور بازفرآوری؛

(۴) حقوق طرف متعاهدی که سوخت مصرف شده به آن برای بازفرآوری صادر شده است برای بازگرداندن یا پیش‌بینی برگرداندن پسماند پرتوزا و سایر محصولات حاصل از عملیات بازفرآوری به کشور مبدأ.

ماده ۲۸- چشمه‌های بسته غیرقابل استفاده

۱- هر طرف متعاقد در چهارچوب قانون ملی خود اقدامات مقتضی به منظور حصول اطمینان از این که مالکیت، بازتولید یا دفن چشمه‌های بسته غیرقابل استفاده به صورت ایمن صورت گیرد را اتخاذ خواهد نمود.

۲- هر طرف متعاقد ورود مجدد چشمه‌های بسته غیرقابل استفاده را به داخل قلمرو خود در صورتی اجازه خواهد داد که در چهارچوب قوانین ملی خود پذیرفته باشد که چشمه‌های بسته غیرقابل استفاده به منظور دریافت و مالکیت به یک سازنده واجد شرایط عودت داده شوند.

فصل ۶- جلسات طرفهای متعاقد

ماده ۲۹- جلسه مقدماتی

۱- جلسه مقدماتی طرفهای متعاقد حداکثر شش ماه پس از تاریخ لازم‌الاجراء شدن این کنوانسیون برگزار خواهد گردید.

۲- در این جلسه طرفهای متعاقد:

(۱) تاریخ نخستین جلسه بازنگري موضوع ماده (۳۰) را تعيين خواهند نمود. اين جلسه بازنگري در اسرع وقت حداکثر سي ماه پس از تاريخ لازم الاجراء شدن اين کنوانسيون برگزار خواهد گرديد.

(۲) آيين کار و قواعد مالي را با اجماع تهيه و تصويب خواهند کرد.

(۳) به ويژه و طبق آيين کار، موارد زير را تعيين خواهند نمود:

(الف) راهنمايي هايي در خصوص شکل و ساختار گزارش هاي

ملي که قرار است براساس ماده (۳۲) ارائه شود؛

(ب) تاريخ ارائه گزارش هاي مذکور؛

(پ) فرآيند بررسي گزارش هاي مذکور.

۳- هر کشور يا سازمان منطقه اي با ماهيت يکپارچه يا داراي ماهيت

ديگر که اين کنوانسيون را تنفيذ، پذيرش، تصويب يا تأييد نمايد يا به آن ملحق

شود، ولي اين کنوانسيون در مورد آن هنوز لازم الاجراء نشده باشد، مي تواند در

جلسه مقدماتي چنانکه گويي عضو اين کنوانسيون است، حضور يابد.

ماده ۳۰- جلسات بازنگري

۱- طرفهاي متعاقد جلساتي را با هدف بازنگري گزارش هاي ارائه

شده براساس ماده (۳۲) برگزار خواهند نمود.

۲- در هر جلسه بازنگري، طرفهاي متعاقد:

(۱) تاريخ جلسه بعدي مزبور را تعيين خواهند نمود. بازه زماني

بين جلسات بازنگري نبايد از سه سال تجاوز نمايد.

(۲) مي توانند ترتيبات مقرر براساس بند (۲) ماده (۲۹) را بازنگري

نمايند و بازيني هايي را از طريق اجماع تصويب کنند مگر به ترتيب

ديگري که در آيين کار پيش بيني شده باشد. همچنين آنها مي توانند قواعد

مالي و آيين کار را از طريق اجماع اصلاح کنند.

۳- هر طرف متعاقد در هر جلسه بازنگري فرصت متعارفي جهت

بحث در خصوص گزارش هاي ارائه شده توسط ساير طرفهاي متعاقد و

به منظور شفاف سازي چنين گزارش هايي را دارا خواهد بود.

ماده ۳۱- جلسات فوق العاده

جلسه فوق العاده طرفهاي متعاقد در موارد زير برگزار خواهد گرديد:

(۱) در صورت موافقت اکثريت طرفهاي متعاقد حاضر و رأی گيري

در جلسه؛ يا

(۲) با درخواست کتبی طرف متعاقد، ظرف شش ماه پس آنکه این درخواست به طرفهای متعاقد منعکس شده و اطلاعیه حمایت اکثریت طرفهای متعاقد از درخواست توسط دبیرخانه موضوع ماده (۳۷) دریافت شده باشد.

ماده ۳۲- گزارش دهی

۱- طبق مفاد ماده (۳۰)، هر طرف متعاقد یک گزارش ملی را برای هر جلسه بازنگری طرفهای متعاقد ارائه خواهد نمود. این گزارش به اقدامات اتخاذ شده برای اجرای هر یک از تعهدات این کنوانسیون خواهد پرداخت. همچنین برای هر طرف متعاقد، گزارش به موارد زیر اشاره خواهد داشت:

- (۱) خط مشی مدیریت سوخت مصرف شده آن؛
 - (۲) رویه های مدیریت سوخت مصرف شده آن؛
 - (۳) خط مشی مدیریت پسماند پرتوزای آن؛
 - (۴) رویه های مدیریت پسماند پرتوزای آن؛
 - (۵) معیارهای مورد استفاده در تعریف و طبقه بندی پسماند پرتوزا.
- ۲- این گزارش همچنین شامل موارد زیر خواهد بود:
- (۱) فهرست تأسیسات مدیریت سوخت مصرف شده مشمول این کنوانسیون، مکان، هدف اصلی و ویژگی های اساسی آنها؛
 - (۲) موجودی سوخت مصرف شده که مشمول این کنوانسیون است و در حال نگهداری در انبار بوده و سوخت مصرف شده ای که دفن شده است. این موجودی شامل توصیف مواد خواهد بود و در صورت وجود، اطلاعاتی در خصوص جرم و کل فعالیت آن را ارائه خواهد نمود.
 - (۳) فهرست تأسیسات مدیریت پسماند پرتوزای مشمول این کنوانسیون، مکان، هدف اصلی و ویژگی های اساسی آنها؛
 - (۴) موجودی پسماند پرتوزای مشمول این کنوانسیون که:
 - (الف) در انبار در تأسیسات چرخه سوخت هسته ای و مدیریت پسماند پرتوزا در حال نگهداری می باشند؛
 - (ب) دفن شده است؛ یا
 - (پ) از رویه های قبلی نتیجه شده است.
 - (۵) فهرست تأسیسات هسته ای در فرآیند برچیده شدن و وضعیت فعالیت های برچیدن در آن تأسیسات

ماده ۳۳- حضور

- ۱- هر طرف متعاقد در جلسات طرفهای متعاقد حضور خواهد یافت و در چنین جلساتی توسط یک نماینده و چنانچه ضروری به نظر برسد، به وسیله جایگزین‌ها، کارشناس‌ها و مشاورها نمایندگی خواهد شد.
- ۲- طرفهای متعاقد می‌توانند با اجماع، هر سازمان بین دولتی صلاحیتدار در موضوعات مورد حکم در این کنوانسیون را به‌عنوان ناظر برای حضور در هر جلسه یا نشست‌های خاص مربوط به آن دعوت نمایند. ناظران موظف خواهند بود تا به‌صورت کتبی و پیشاپیش، مفاد ماده (۳۶) را بپذیرند.

ماده ۳۴- گزارش‌های اختصاری

- ۱- طرفهای متعاقد با اجماع، سندی را که به موضوعات مورد بحث و نتایج به‌دست‌آمده در طول جلسات طرفهای متعاقد می‌پردازد، تصویب خواهند نمود و در دسترس عموم قرار خواهند داد.

ماده ۳۵- زبان‌ها

- ۱- زبان‌های جلسات طرفهای متعاقد عربی، چینی، انگلیسی، فرانسوی، روسی و اسپانیولی می‌باشد مگر به‌ترتیب دیگری در آیین کار مقرر شده باشد.
- ۲- گزارش‌های ارائه‌شده طبق ماده (۳۲) به زبان ملی طرف متعاقد ارائه‌دهنده یا به یک زبان تعیین‌شده مورد توافق در آیین کار تهیه خواهند گردید. چنانچه گزارش به زبان ملی غیر از زبان تعیین‌شده ارائه گردد، ترجمه‌ای از گزارش به زبان تعیین‌شده توسط طرف متعاقد فراهم خواهد گردید.
- ۳- علی‌رغم مقررات بند (۲)، دبیرخانه، در صورت تأمین هزینه، ترجمه گزارش‌های ارائه‌شده به سایر زبان‌های جلسه به زبان تعیین‌شده را برعهده خواهد گرفت.

ماده ۳۶- محرمانگی

- ۱- مفاد این کنوانسیون حقوق و تعهدات طرفهای متعاقد به‌موجب قوانین خود مبنی بر حفاظت از افشای اطلاعات را تحت تأثیر قرار نخواهد داد. از نظر این ماده، اطلاعات از جمله شامل اطلاعات مرتبط با امنیت ملی یا حفاظت فیزیکی از مواد هسته‌ای، اطلاعات حفاظت‌شده به‌موجب حقوق مالکیت معنوی یا به‌وسیله محرمانگی صنعتی یا تجاری و داده‌های شخصی می‌باشد.

۲- چنانچه در راستای این کنوانسیون طرف متعاهدی اطلاعاتی را فراهم نماید که به نحو موصوف در بند (۱) این اطلاعات توسط آن طرف، به عنوان حفاظت شده مشخص شده باشد، چنین اطلاعاتی تنها برای منظوری که ارائه گردیده، مورد استفاده قرار خواهد گرفت و محرمانگی آن رعایت خواهد شد.

۳- در خصوص اطلاعات مرتبط با سوخت مصرف شده یا پسماند پرتوزا که به موجب بند (۳) ماده (۳) در دامنه شمول این کنوانسیون واقع می گردد، مفاد این کنوانسیون صلاحدید انحصاری طرف متعاهد مربوط را در خصوص تصمیم گیری درباره موارد زیر تحت تأثیر قرار نخواهد داد:

(۱) آیا این اطلاعات طبقه بندی یا به گونه دیگری به منظور جلوگیری از انتشار، واری (کنترل) شده اند؛

(۲) آیا اطلاعات موضوع جزء (۱) فوق در راستای این کنوانسیون ارائه گردند؛ و

(۳) اطلاعات مزبور چنانچه در راستای این کنوانسیون ارائه گردند، واجد چه شرایطی از محرمانگی هستند.

۴- محتوای مباحثات، در جریان بازننگری گزارش های ملی در هر جلسه بازننگری برگزار شده براساس ماده (۳۰) محرمانه خواهد بود.

ماده ۳۷- دبیرخانه

۱- آژانس بین المللی انرژی اتمی (که از این پس «آژانس» نامیده می شود) دبیرخانه ای را برای جلسات طرفهای متعاهد فراهم خواهد نمود.

۲- دبیرخانه:

(۱) جلسات طرفهای متعاهد موضوع مواد (۲۹)، (۳۰) و (۳۱) را تدارک دیده، تشکیل داده و به آنها ارائه خدمات خواهد نمود؛

(۲) اطلاعات دریافتی یا تهیه شده طبق مفاد این کنوانسیون را به طرفهای متعاهد انتقال خواهد داد.

هزینه های صرف شده توسط آژانس در انجام وظایف موضوع جزءهای (۱) و (۲) فوق به عنوان بخشی از بودجه عادی توسط آژانس تقبل خواهد گردید.

۳- طرفهای متعاهد به منظور پشتیبانی از جلسات طرفهای متعاهد می توانند با اجماع، از آژانس خدمات دیگری را درخواست نمایند. آژانس می تواند چنین خدماتی را چنانچه بتوان آنها را در چهارچوب برنامه و بودجه عادی خود تقبل کند، ارائه خواهد داد. چنانچه این موضوع ممکن

نباشد، آژانس می‌تواند چنین خدماتی را در صورتی ارائه نماید که تأمین هزینه داوطلبانه‌ای از دیگر منابع فراهم شود.

فصل ۷- مقررات نهائی و سایر مقررات

ماده ۳۸- حل اختلافات

در صورت بروز اختلاف میان دو یا چند طرف متعاقد در ارتباط با تفسیر یا اجرای این کنوانسیون، طرفهای متعاقد در چهارچوب جلسه طرفهای متعاقد با هدف حل اختلاف به مشورت خواهند پرداخت. در صورت بدون نتیجه بودن مشورت‌ها، می‌توان به سازوکارهای میانجی‌گری، مصالحه و داوری پیش‌بینی شده در حقوق بین‌الملل از جمله قواعد و رویه‌های حاکم در آژانس بین‌المللی انرژی اتمی متوسل شد.

ماده ۳۹- امضاء، تنفیذ، پذیرش، تصویب و الحاق

۱- این کنوانسیون برای امضای تمامی کشورها در مقر آژانس در وین از ۲۹ سپتامبر ۱۹۹۷ (۷ مهر ۱۳۷۶) تا زمان لازم‌الاجراء شدن آن مفتوح خواهد بود.

۲- این کنوانسیون منوط به تنفیذ، پذیرش یا تصویب کشورهای امضاءکننده می‌باشد.

۳- این کنوانسیون پس از لازم‌الاجراء شدن، برای الحاق تمامی کشورها مفتوح خواهد بود.

۴- (۱) این کنوانسیون منوط به تأیید یا الحاق سازمان‌های منطقه‌ای دارای ماهیت یکپارچه یا ماهیت دیگر برای امضاء مفتوح خواهد بود، مشروط بر آنکه هر یک از چنین سازمان‌هایی به وسیله دولت‌های حاکم تشکیل شده و درخصوص مذاکره، انعقاد و اعمال موافقت‌نامه‌های بین‌المللی در موضوعات مشمول این کنوانسیون دارای صلاحیت باشد.

(۲) چنین سازمان‌هایی در موضوعات تحت صلاحیت خود، از طرف خود، حقوق و مسؤولیت‌هایی را که این کنوانسیون به کشور طرفها اختصاص می‌دهد، اعمال و ایفاء خواهند نمود.

(۳) چنین سازمانی هنگام عضویت در این کنوانسیون با امین اسناد موضوع ماده (۴۳)، از طریق اعلامیه‌ای که بیانگر این است که چه کشورهایی عضو آن هستند، کدام مواد این کنوانسیون در مورد آن اعمال می‌گردد، و حدود صلاحیت آن در زمینه تحت پوشش آن مواد، مکاتبه خواهد نمود.

(۴) چنین سازمانی بیش از کشورهای عضو خود حق رأی نخواهد

داشت.

۵- اسناد تنفیذ، پذیرش، تصویب و الحاق یا تأیید نزد امین اسناد

سپرده خواهد شد.

ماده ۴۰- لازم الاجراء شدن

۱- این کنوانسیون در نودمین روز پس از تاریخ سپرده شدن بیست و

پنجمین سند تنفیذ، پذیرش یا تصویب، از جمله اسناد پانزده کشوری که
هریک دارای نیروگاه هسته‌ای در حال بهره‌برداری می‌باشند، نزد امین اسناد
لازم الاجراء خواهد شد.

۲- این کنوانسیون در مورد هر کشور یا سازمان منطقه‌ای دارای

ماهیت یکپارچه یا ماهیت دیگر که این کنوانسیون را پس از تاریخ سپردن
آخرین سند موردنیاز برای برآورده ساختن شرایط مقرر در بند (۱)، تنفیذ،
پذیرش، تصویب یا تأیید نماید یا به آن ملحق شود، در نودمین روز پس از
تاریخ سپردن اسناد مقتضی توسط چنین کشور یا سازمانی نزد امین اسناد
لازم الاجراء خواهد شد.

ماده ۴۱- اصلاحات کنوانسیون

۱- هر طرف متعاقد می‌تواند اصلاحیه این کنوانسیون را پیشنهاد

نماید. اصلاحات پیشنهادی در جلسه بازنگری یا در جلسه فوق‌العاده
رسیدگی خواهد شد.

۲- متن هر اصلاحیه پیشنهادی و دلایل آن به امین اسناد ارائه خواهد

شد، امین اسناد پیشنهاد را حداقل نود روز پیش از جلسه‌ای که در آن،
پیشنهاد برای بررسی ارائه می‌گردد، برای طرفهای متعاقد ارسال خواهد
نمود. امین اسناد، نظرات دریافتی درخصوص پیشنهاد مزبور را بین طرفهای
متعاقد توزیع خواهد کرد.

۳- طرفهای متعاقد پس از بررسی اصلاحیه پیشنهادی درخصوص

پذیرش آن با اجماع یا ارائه آن به فراهمایی دیپلماتیک در صورت عدم
وجود اجماع، تصمیم‌گیری خواهند نمود. تصمیم‌گیری در مورد ارائه
اصلاحیه پیشنهادی به فراهمایی دیپلماتیک مستلزم رأی اکثریت دوسوم
طرفهای متعاقد حاضر و رأی‌دهنده در جلسه است، مشروط بر آنکه حداقل
نیمی از طرفهای متعاقد در زمان رأی‌گیری حاضر باشند.

۴- فرآهمایی دیپلماتیک به منظور بررسی و تصویب اصلاحات این کنوانسیون توسط امین اسناد تشکیل خواهد شد و حداکثر یک سال پس از تصمیم مقتضی اتخاذ شده طبق بند (۳) این ماده برگزار خواهد گردید. فرآهمایی دیپلماتیک تمام تلاش خود را به عمل خواهد آورد تا از تصویب اصلاحات از طریق اجماع اطمینان حاصل نماید. چنانچه این موضوع ممکن نباشد، اصلاحات با رأی اکثریت دوسوم تمام طرفهای متعاقد پذیرفته خواهد شد.

۵- اصلاحات پذیرفته شده این کنوانسیون براساس بندهای (۳) و (۴) فوق منوط به تنفیذ، پذیرش، تصویب یا تأیید طرفهای متعاقد خواهد بود و برای طرفهای متعاقدی که آن را مورد تنفیذ، پذیرش، تصویب، یا تأیید قرار داده اند، در نودمین روز پس از دریافت اسناد مربوط حداقل دوسوم طرفهای متعاقد توسط امین اسناد، لازم الاجراء خواهد گردید. برای طرف متعاقدی که متعاقباً اصلاحات مذکور را مورد تنفیذ، پذیرش، تصویب یا تأیید قرار می دهد، اصلاحات در نودمین روز پس از سپردن اسناد مربوط توسط طرف متعاقد لازم الاجراء خواهد گردید.

ماده ۴۲- لغو عضویت

۱- هر طرف متعاقد می تواند با ارائه اطلاعیه کتبی به امین اسناد عضویت خود در این کنوانسیون را لغو کند.

۲- لغو عضویت یک سال پس از تاریخ دریافت اطلاعیه توسط امین اسناد یا تاریخ دیرتری که می تواند در اطلاعیه مشخص گردد، نافذ خواهد شد.

ماده ۴۳- امین اسناد

۱- مدیرکل آژانس امین اسناد خواهد بود.

۲- امین اسناد، طرفهای متعاقد را از موارد زیر آگاه خواهد نمود:

(۱) امضای این کنوانسیون و سپردن اسناد تنفیذ، پذیرش، تصویب، الحاق یا تأیید طبق ماده (۳۹)؛

(۲) تاریخی که در آن کنوانسیون طبق ماده (۴۰) لازم الاجراء می گردد؛

(۳) اطلاعیه های لغو عضویت در کنوانسیون و تاریخ مربوط به آن، طبق ماده (۴۲)؛

(۴) اصلاحات پیشنهادی این کنوانسیون که توسط طرفهای متعاقد ارائه شده اند، اصلاحات تصویب شده توسط فرآهمایی دیپلماتیک مربوط

یا جلسه طرفهای متعاقد و تاریخ لازم الاجراء شدن اصلاحات مذکور،
طبق ماده (۴۱)

ماده ۴۴- متون معتبر

نسخه اصلی این کنوانسیون که متون عربی، چینی، انگلیسی، فرانسوی،
روسی و اسپانیولی آن که از اعتبار یکسانی برخوردار هستند، نزد امین اسناد
سپرده خواهد شد. امین اسناد نسخه‌های تصدیق شده آن را برای طرفهای متعاقد
ارسال خواهد نمود.

برای گواهی مراتب فوق، امضاء کنندگان زیر که بدین منظور به طور
مقتضی مجاز شده‌اند این کنوانسیون را امضاء نموده‌اند.

این کنوانسیون در وین در پنجمین روز سپتامبر سال یکهزار و نهصد و
نود و هفت (۱۴ شهریور ۱۳۷۶) تنظیم شد.

لایحه فوق مشتمل بر ماده واحد منضم به متن کنوانسیون شامل مقدمه و
چهل و چهار ماده در جلسه علنی روز دوشنبه مورخ بیست و چهارم تیرماه
یکهزار و سیصد و نود و هشت مجلس شورای اسلامی به تصویب رسید.

علی لاریجانی